pannid wägga pahhaks, ja hakkasid Mosesse peäle käima, ja temmaga wägga riidlema, et ta neid Egiptusest olli wäljatoonud, et nemmad hoois omma Lastega ja Lojustega senna kuiwa Nõmme piddid Jannusse surrema.

§. 504. Moses hüdis Jehowa pole, ja Jehowa käskis tedda wõtta monned Rahwa Wannemattest, ja nendega minna Orebi Mäe jure, ja wasto Kiwwi Kaljo lõma omma Keppiga, misga temma Egiptusses (§. 438) ja punnase Merre jures (§. 484.) teik need Immereud olli teinud; siis piddi sealt Wet kül ja rohkeste wäljatullema. Moses läks ja teggi sedda Rahwa Wannematte nähhes, ja se Kaljo andis ennast lõhki, ja Wessi hakkas sealt seest kui üks Jõggi joosma, et Innimeste ja Loustele jua kül sai.

§. 505. Ja Moses pannі selle Paika Nimmi Massa ja Meriba, se on Kiusamisse ja Nio Palk, sest et Rahwas seal temmaga olid rielnud, ja ütlelnud: On Jehowa ka meie seas ehk mitte?

§. 506. Ja Amaleki Rahwas, kes Esawi ühhe Poja-Poja Suggulõssa ollid (§. 158), ja Israeli Rahwa Teest kaugele kül körwale jäid (§. 474); need tullid omma Ellamisse Paigast Pohja poolt, sure Merre poolt äresi wälja, Israeli Rahwa wasto sõdima, kui nemmad Rewidimis Lagris ollid (§. 103.). Se olli jälle üks koggematta Asi ja Ehmatus.

§. 507. Aga Moses lotis Jehowa peäle kes neid Warao Käest olli ärrapeästnud. Ja temma kutsus ühte Meest, Josua Nimmi, Ephraimi Suguarrust, ja käskis tedda wallitseda Mehhi Rahwa seast, ja minna sõdima Amaleki Rahwa wasto. Ja Moses, ja temma Wend Aaron! ja weel üks Mees, Ur Nimmi, piddid minnema ühhe kõrge Mäekingo Otsa, sedda Sõdda watama.

§. 508.